Ч. 151. Пятниця 19 (6) липня 1912. Рік XXII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К—·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Ческо-німецкі переговори.—Політика Туреччини в осьвітленю вел. везира. — Ворохобня в Альбанії. — З італіяньско-турецкої війни.

Надії на швидше скликане ческого сойму то ростуть то упадають. З найновійших донесень виходить, що сподівати ся скликаня сойму ще при кінци сего місяця не можна. В найліпшім разі може він бути скликаний в серпни, однак тепер не можна про се сказати нічого певного.

Переговори ведуть ся тепер в трех напрямах: що-до соймової виборчої ординациї, що-до урядової мови в державних урядах і що-до урядової мови в автономічних урядах. В кождій з тих областий істнують ще поважні трудности.

В справі виборчої реформи до ческого сойму спірні ще є дві точки. Які — не знаємо, бо до публичної відомости подає ся тільки вісти формального характеру. Коли в тих двох спірних точках дійде до порозуміня, тоді можна буде приступити до сформулованя цілої виборчої реформи.

В справі урядової мови в державних урядах богато трудностий справляє те, що на домагане Чехів сюди включено також справу урядової мови на почті.

Рішаючим для висліду переговорів має бути полагоджене язикового питаня в Празі, як в державних так і в автономічних урядах. Всі дотеперішні ческі пропозициї в сій справі Німці відкидають, отже треба шукати нових компромісових формул. Ті трудности тим більші, що тут істнує прінціпіяльна ріжниця становища між Чехами і Німцями. Всі є переконані, що Прага є ключем до ческо німецкої угоди. Коли що-до Праги дійде до порозуміня, всі инші спірні питаня легко будуть полагоджені; в противнім разі будуть виринати все нові трудности.

Наради відбувають ся що дня. Говорять, що при кінци сего тижня вже буде звістно, чи порозуміне наближить ся до кінця, чи може всі угодові переговори будуть відсунені на пізнійше.

В кождім разі в обох таборах панує настрій оптимістичний.

В дискусиї над expose міністра заграничних справ в турецкім парляменті забрав слово великий везир Саїд-баша та виголосив знамениту промову, в котрій обговорив найважнійші питаня внутрішної і заграничної політики Туреччини. Зміст бесіди великого везира такий: обсаджене Італіяйцями турецких островів може мати тільки переходовий характер. Коли би Італійнці хотіли заняти ще инші острови, то Туреччина знов замкне Дарданелї. В Смирні утворено сильний корпус армії а богато войска приділено до охорони Дарданелів. Великий везир висловив признане за геройску оборону Триполїсу і турецким войскам і Арабам. По думці великого везира війна не буде тревати вічно, она мусить скінчити ся. Але бажане скорого покінченя війни не може приневолювати Туреччини до заключеня мира на умові, якої Туреччина не може приняти. Великий везир заявив, що Туреччина одержала деякі мирові пропозициї, в котрих говорить ся про удержане поваги каліфату, о відшкодованю і о згоді на оминене капітуляциї. Однако ся пропонована умова не вистарчає до заключеня мира. Справа відшкодованя є справою другорядною. Туреччині розходить ся головно о удержане дійстного протекторату над Триполїтанією. Мира за гроші купити не можна. Відтак згадав великий везир про акцию Росиї в справі Дарданелів. Порта висловила з сего приводу своє здиване в Петербурзї, а міністер Сазонов відповів, що ходило тут о особисту ініцияиву. Становище росийского правительства инакше. Великий везир заявив, що Австрия бажає мира і в тім напрямі дає ради балканьским державам. Везир має довіре до Австриї і сподіє ся, що се довіре попруть факти.

З черги обговорив великий везир альбаньску справу. Жадань Альбанців, котрі хочуть упадку кабінету, розвязаня парляменту, нових

1)

В новочаснім Вавилоні

або

Париж, єго займавости і житє в нім

(Написав К. В.)

Париж, столицю Франциї, не без причини прізвали новочасним Вавилоном. Бо й справді не лиш самі величаві будівлі в нім, але й житє в сім місті та й єго вплив майже на цілу Европу нагадують дуже старинний Вавилон, ба, що більше: як колись старинний Вавилон мав свою славну по нинішний день вежу вавилоньску, так мае й Париж свою вежу Айфля, одиноку найвисшу в цілім сьвіті. Велич новочасного Вавилону доказують також хоч би слідуючі числа:

Париж мав в 1906 р. кругло 2,800.000 жителів, не вчисляючи в то чужинців, які в тім році проживали в Парижи, а чужинців було в тім році 1,800.000, котрих приміщено в 11.530 готелях, пансионах і приватних помешканях, обнимаючих загалом 168.000 комнат. Така маса чужинців не заїздить до ніякого другого міста. Характеристичне, що найбільше чужинців приїздить до Парижа в місяцях цьвітни (в 1906 р. приїхало було в тім місяци 159.000), в маю (163.000), липни (157.000), серпни (155.000), вересни (167.000) і жовтни (201.000). В місяци жовтни майже правильно з'їздже ся найбільше чужинців, а найменше вже буває в місяцях падолисті і грудни. Припустім, що кождий чужинець, котрий загостив до Парижа, лишає в нім пересічно хоч би лиш 500 франків (корон), то вийшло би з того річно 900 міліонів корон зарібку, який мають Парижани з чужинців. По правді однак єсть той зарібок далеко більший. До Парижа приїзджають найбільше Росияни, Американці і Арґентинці, котрі проживають там по кілька місяців і, як звістно, сиплють грішми. Крім того заїзджають там Анґлійці, Німці, Італіянці та Іспанці, а побіч тих можна там стрітити людий з цілого сьвіта так, що Париж представляє ся справді як новочасний Вавилон. Як би так ті чужинці перестали нагло приїзджати до Парижа, то настала би там справдешна катастрофа, в наслідок котрої тисячі а тисячі людий стратили би цілий свій заробок і стались би жертвою тої катастрофи.

Щож так вабить людий з цілого сьвіта до сего міста? Не лиш сама краса положеня і єго будівель та всіляких займавостий, не лиш то, що Парижани то люди незвичайно чемні і ввічливі, але головно та обставина, що тут можна забавляти ся, як хто лиш того собі забажає, можна уживати всякої „роскоші за гроші“.

Але в Парижи проживає також і постійно велике число чужинців; можна сказати, що десята часть жителів Парижа то не Французи, а люди зайшлі. Тут проживає звиш 12 тисячів (кругло 12.800) Анґлійців і около 6.400 Американців і мешкають в найдорожшій части міста, званій Елізейскими полями, та при улицях, що прилирають до сеї части міста. Найбільше єсть тут Бельґійців, бо около 50 тисячів; суть то в найбільшій части зарібники, мулярі, теслі та робітники зелізничі і фабричні. По сих ідуть Італіянці, котрих жиє в Парижи около 24 тисячів; суть то переважно артисти, промисловці і ремісники, котрі проживають переважно в полудневих сторонах міста. Німці і Австрийці суть розкинені по цілім місті; їх жиє тут постійно около 30 тисячів. Суть то по найбільшій части всілякого рода фінансисти і торговці, купці, книговодці, помічники купецкі, а також і артисти та літерати. Розуміє ся, що й в Парижи не може обійти ся без Жидів, але то вже не пейсаті халатники, котрих вже й в Галичині щораз менше, але „Французи“ бодай з поверхновности, а спосіб їх житя той сам що й всюди инде в цілім сьвіті. Жидів, котрі ще признають ся до своєї віри, жиє в Парижи около 25 тисячів. Швайцарів єсть тут около 23 тисячів. Крім того єсть тут ще португальска кольонія, росийска мала, більша польска, а в новійших часах утворила ся і мала українська кольонія.

Ціле місто ділить ся нині на 20 округів, званих по французски „арондісман“, але задержались ще й старі назви давних осель, які були

виборів і т. и. не можна сповнити; однако реформи в Альбанії будуть заведені. Правительство вишле своїх функціонарів для провіреня фактичного стану справ в Альбанії. При кінці промови згадав везир про бунт офіцирів в Монастири та заявив, що Туреччина не бажає собі привернення системи янічарів.

Reichspost доносить із Скутарі в Альбанії), що ворохобня поширює ся щораз більше. Альбанці роблять великі успіхи; в цілій Альбанії поперервали телеґрафічні получення і унеможливили почтову комунікацію. Не лише войско, але також жандарми переходять на сторону ворохобників. Перед 4 днями 48 жандармів під проводом свого поручника, забравши оружіє і амуніцію, перейшло на сторону ворохобників. Крім того часть ґарнізону в Монастири опустила правительственну службу і перейшла на сторону Альбанців. Між Альбанцями з півночи і Альбанцями з полудня прийшло до повного порозуміня. В послідних кількох тижднях 1200 християньских вояків з оружием і амуніцією перейшло через границю до Чорногори.

Із Скутарі телеґрафують, що борба між Мірдитами і войском триває від кількох днів. 22 католицких вояків з ґарнізону Скутарі перейшло на сторону Мірдитів. Ґенерал-ґубернатор Скутарі жертвував Могаметанам оружиє против Мірдитів, однак Могаметани відповіли відмовно на се предложенє ґенерал-ґубернатора.

Stampa доносить, що в найближших днях прийме італіяньске правительство важні рішеня в справі війни. Між послами европейских держав відбуває ся жива виміна думок. В середу відбуде ся рада міністрів під проводом президента міністрів.

Вістка, що муж довіря турецкого правительства прибув до Риму, щоби з італіяньским правительством вести довірочні наради в справі мира, не одушевляє італіяньскої печати, яка пише, що Італія зовсім не бажає собі так скорого заключеня мира, щоби Італіянці не могли вповні використати свою перевагу в Триполісї. Італіяньске правительство є натомість думки, що також в інтересі Італії лежить уможливлене Туреччині заключеня мира з честию і уратованя єї перед внутрішною ворохобнею.

Новинки.

Львів, 18 липня 1912.

— **Є. Е. ґр. Стан. Бадені** повернув оногди з Карльсбаду до Львова

— **Боротьба з українством в Росиї.** З Оріхова (на Тавриї) пишуть до „Ради“: Вовчаньский справник забороняє тільки продавати продавати театральні на україньскій мові. Се „боротьба“ з „українством“ — офіциялька, а от у нас, в Оріхові, так з українством веде боротьбу не хто инший, а сам голова громадского зібраня. З початку сеї весни в нашім лїтнім театрі грали дві трупи: україньска і російска; обидві трупи були поганенькі і не мали зборів; погравши якийсь час, обидві виїхали з Оріхова. Театр стояв довгий час порожний. Бачучи се, тутешні аматори пішли до членів громадского зібраня, найняли їм лїтний театр, але голова зібраня заявив, що тепер ніколи не найме театру „малоросам“, як приїзжим, так і аматорам, бо, мовляв: „Орѣхову нужна русская драма“. Але російскі трупи завше „горять“ в Оріхові і боять ся заїздити сюди. Україньским трупам не хотять наймати театру, от він і стоїть порожний. Правда, сими днями відбула ся там „вистава“: якийсь комедиянтщик боров ся з бугаїом. Такі „вистави“ мабуть більше задовольняють заправил оріховского громадского зібраня, ніж українські. Проте, — в Оріхові не дуже то розвинений смак на культурну розвагу.

— **Лїцитация Мостів великих.** В краєвім суді у Львов відбуде ся нині лїцитация дібр в Мостах великих, які оцінено на 3,088.612 К. Найнизша ціна купна 1,963.917 К.

— **Шкарлятина у Львові.** Минувшого тиждня захорувало на шкарлятину в цілім місті 34 особи, з того 2 прибули з поза Львова. Померли 4 особи. Попередного тиждня захорувало у Львові 31 осіб, в тім 4 з поза Львова, а померла 1 особа.

— **Поворот з подорожи.** З Москви доносять, що там приїхав сибірским експресом кн. Вальдемар, син пруского кн. Генриха. Кн. Вальдемар кінчить тепер подорож доокола сьвіта.

— **Оркан.** З Нового Йорку доносять, що в многих сторонах краю шалїв оногди страшний оркан, заподіваючи всюди дуже великі знищення. Послідні вісти з Мексику доносять, що воздушна труба знищила там много місцевостий, мало згинути поверх тисяч людий, шкоди обчисляють на поверх 90 мілїонів.

— **Самоубийство в університетскім будинку.** В суботу кинув ся з вікна II. пов. університетского будинку в Ґориції 24-лїтний студент фільософії Е. Гол і погиб на місци. Причиною самоубийства мав бути страх перед іспитом.

— **Напад опришків на офіцирів.** Минувшої суботи вибрали ся два уоружені російскі офі-

---

під містом. Осередок міста творить старе, найдавнійше місто, зване Сіте а цілий нинішний Париж лежить по обох боках ріки Секвани (Seine), через котру переходить не менше лиш 28 мостів, з котрих деякі суть так величаві, що можна їх зачислити до найкрасших в сьвіті. Місто перетинає на всі сторони 2630 улиць загальної довготи 933.000 метрів, з чого 231.000 метрів єсть обсаджених деревами. Найширші з тих улиць суть широкі на 40, найвузші на 10 метрів а всі разом займають 1570 гектарів або 2747 морґів. До того приходять ще городи, канали, площі і парки і 1200 приватних улиць.

Цікаво представляють ся також числа, котрі показують нам, кілько річно Париж споживає. Отже торік продали париські торговиці за 268 мілїонів франків всїлякої поживи а з того показуєсь, що Париж спожив в круглих числах: 51 мілїонів кільо мяса від різників, 21 мілїонів кільо дробу і дичини, 15 мілїонів кільо овочів і ярини, 6 мілїонів кільо салати, 4 мілїони кільо печериць, 39 мілїонів кільо морских риб, 2 мілїони кільо солодководних риб, 10 мілїонів кільо устриць та морских раків, 14 мілїонів кільо масла, 306 мілїонів яєць і 12 мілїонів кільо сира. Всїляких инших присмаків тут не вчислено.

Для доповненя сих ріжного рода чисел додати би ще, що на осьвітлене міста з'ужито в 1905 р. 379,774.000 кубічних метрів ґазу, за котрий маґістрат побрав від сторін більше як 107 мілїонів франків. Електричне осьвітлене в тім році знаходило ся в руках 6 спілок, котрі всї разом представляли капітал 50 мілїонів франків а крім того мав ще й маґістрат свою електровню, котра осьвітлювала головно центральну торговицю. — Всї наведені тут числа дають вже нам маленький образ европейского Вавилону а тепер придивім ся єму з близька і з окрема.

По Секвані через Париж.

Герб Парижа представляє лодку з високим передом мов дзюбом і надутими вітрилами і пригадує ті часи, коли в сім місті за римских і франконьских часів верховодила громада лодкарів, що плавали по Секвані і всю торговлю держали в своїх руках. Тій ріці має місто й то завдячити, що так дуже розросло ся і розбогатіло; історія єго звязана длятого як найтіснїйше з тою рікою. Як би не було Секвани, не було би й нинїшного Парижа і без тої сріблистої ленти, яка вє ся серединою міста, годі собі Париж уявити. Їзда лодкою по тій ріці показує що раз то иншу красу міста а до того має ще й ту догідність, що єсть дешева, бо за їзду яких 12 кільометрів платить ся всего лиш 10 сотиків. В неділю, що правда, коли кождий кутик на лодці обсаджений, платять ся в двоє тільки. Соціялістична спілка розумів, бачите, що капіталїстичному свій інтерес і за хвилеви розривку накладає досить великий податок на бідного чоловіка.

Поза нами лежить вже величезний віядукт в Отей (Auteuil), котрий на західній границї міста у висоті двох поверхів переходить через ріку. Попід каблуки добачуємо понад поблискуючою водою правітні вижини Медону (Meudon). На берегах видко мішанини останків давних сільских осель і початки новомодного міста. Межи малесенькими лїтними реставрациями, межи низькими старосьвітскими дімками з низькими дахівковими кришами і полупаними стінами піднимають ся височезні фабричні комини і великі нові чиншові доми мов касарні.

Коло моста де Ґренель, котрий украшає богиня свободи, зроблена на взорець тої ж богині зі смолоскипом в руці в пристані Ню Йорку, розділяє ся Секвана; ліва розтока служить до переїзду а права за пристань для кораблів з набором. Довгий, вузенький островець, який розділяє обі розтоки, має назву лебединого а поправді єсть то лиш гребля зі скісними каміиними мурами і двома рядами нужденних дерев, зовсїм непридатна до того, щоби на нїй гніздили ся лебеді.

Коло моста Єни, названого так після німецкого міста знаного з війни за Наполеоньских часів, піднимає ся на правім боці височезна вежа Айфля, справдешне чудо сьвіта наших часів, а по лівім боці напроти неї видніє площа Трокадеро, на котрій на виставу в 1878 р. побудовано палату в оріґінальнім стилю.

Найбільшу увагу звертає на себе очевидно вежа Айфля, що стоїть близько ріки на Марсовім поли. Єсть то велит, що ставувши над рікою і ніби розложивши широко ноги панує над цілим містом. Єсть то, так сказати би видимий знак модного Парижа, стрункий і високий, повен сили а при тім і ніжности. Гадка тої вежі пішла від француского інжиніра Айфля (Eiffel), котрий побудував єї в 1889 р. з нагоди всесьвітної вистави того року в Парижи.

Вежа Айфля, висока на 300 метрів, складає ся що до своєї будови в гору з трох частий. Долїшна часть, сягаюча аж до першого поверха, має вид пратятої піраміди, котрої підставою єсть квадрат, котрого боки суть майже 130 (докладно 129·22) метрів довгі. В рогах того квадрату стоять мов величезні ноги якогось слоня чотири стовпи зложені з зеліза, а на них піднимає ся каблуковата основа, на котрій у висоті 57 метрів спочиває перша плятформа. Тота плятформа творить квадрат, котрого боки суть на 65 м. довгі. На сїй плятформі, украшеній малюнками і різьбами знаходять ся реставрациї і каварні.

На сїй першій піраміді спочиває друга і сягає до висоти 115 метрів понад землею. На сїй піраміді спочиває плятформа котрої боки мають по 30 метрів довготи. Тут єсть скляний сальон, в котрім містить ся буфет а також резервоар на воду. Із сеї плятформи видко найлїпше цілий Париж і єго охрестність і тому тут звичайно найбільше буває тих гостий, котрі хотять налюбувати ся видом із сеї вежі. Бічні стовпи, з котрих складає ся піраміда, зачинають із сеї плятформи сходити ся щораз більше, аж остаточно у висоті 190 метрів сходить ся зовсім разом і творять вже один одно цілий стовп, на котрім у висоті 276 метрів знаходить ся третий поверх. Боки сего поверха суть на 16 метрів довгі і з кождого з них виступає бальокн, з котрого видко на 140 кільометрів далеко, розумієсь при красній погоді. Понад сим поверхом єсть ще стация для бездротного телеґрафу і вежова лїхтарня, але тут вже публика не має приступу.

(Дальше буде).

цири з Рівного до літного табору в Шуйкові. Їхали верхом і везли з собою значну суму гроший, призначену на місячні виплати пенсиї. Коли були ледви кілька кільометрів від Рівного, заступили їм в лісї дорогу чотири опришки. На їх вид офіцир, що віз головну касу, пустив ся чвалом і вспів утечи. Другого офіцира опришки зараз розоружили, забрали єму 600 рублів, золотий годинник, перстені і т. и. і випустили майже голого.

— **Капелюх причиною утопленя.** Дня 7 липня перепливав на Молдаві в Празї пасажирский пароплав. Одному з пасажирів упав капелюх у воду. Він закликав хлопця, що недалеко купав ся, та поручив єму приловити капелюх і віднести до умовленого місця, обіцюючи єму за се 30 сот. нагороди. Хлопець приловив дійстно капелюх та хотів вже плисти до берега, коли филя, що повстала ізза плавби корабля, захопила єго та кинула ним о камінь. Хлопець стратив сьвідомість, а заки поспішили єму з помочию, утопив ся.

— **Всесьвітну виставу** приготовляє каліфорнійска держава в місті Сан Франціско на рік 1915. Саме в сїм роцї отворять панамский канал і ціла Америка праздновати буде 400-літний ювилей відкритя Тихого океану. Правительство, міска управа і ріжні фінансові підприємства в Сан Франціско визначили на сю ціль поверх 80 міліонів корон. Всї сьвітові держави возьмуть участь в виставі. Американці надіють ся стягнути тисячі прогульковців не лише задля вистави, але й ради оглядання панамского каналу — найбільшого твору сьвіта — і природи тихоокеаньского побережа Америки. Вистава тревати буде цілий рік.

— **Смерть трех осіб в дроґериї.** В одній дроґериї в Гамбурзї лучила ся така пригода: Субєкт, що був занятий в дроґериї, вилобув з пивниці угляно-сірчаний квас. Металевий сифон, в якім находив ся квас, був зле замкнений, так, що субєкт вдихнувши ґаз, зімлів в пивници та удусив ся. Єму на ратунок поспішив властитель дроґериї, але він до мінути упав мертвий. На крик присутних удав ся до пивниці поліцай, що саме недалеко повнив службу, але й єго постигла доля обох попередників.

— **Нещасливі пригоди.** Онегди пополудни перевернуло ся на боденьскім озері судно, в котрім їхало 7 осіб. Шість осіб утопило ся. Побіч сего судна їхало в другім суднї більше товариство, яке на крик потапаючих встало з перестраху з своїх місць так, що і се судно стратило рівновагу, перевернуло ся, а всї прогульковці, які ним їхали, з виїмкою двох, потопились.

— **Зудар поїздів.** На передмістю Чікаґо стрінув ся поспішний поїзд з другим поїздом. З під румовища розторощених обох поїздів добуто доси 13 трупів і богато ранених.

— **Месть довжника.** В селї Гавзен коло Штутґарту, відбула ся сими днями ліцитация сіна, що належало до одного селянина, якогось Курца, який не був в силї заплатити на речинець свого довгу. Сіно, яке оцїнено на 700 марок, купив сусїд Курца, Кляйнфельдер, за 280 марок. Подразнений тим Курц заявив, що кождого, хто вступить лиш на єго сінокос, застрілить як собаку. Кляйнфельдер не звертав на сю погрозу уваги і удав ся з двома синами, дочкою і робітником до купленого на ліцитацнї сіна. Тимчасом Курц скрив ся за копицею і стрілами з револьверу убив самого Кляйнфельдера, одного з єго синів, а другого тяжко зранив в голову. Кромі того убив Курц коня і пса сусїда, а опісля поспішив до своєї хати, ляг на постіль і цільним вистрілом з револьвера в груди, зробив конець свому житю.

Телеграми.

Ішль 18 липня. Авдиенция бар. Гайнольда у цїсаря тревала три чверти години. Міністер здав Монархови звіт з біжучих справ. Цїсар випитував ся між иншими о стан здоровля ґр. Штірґка і був урадуваний, почувши, що ґр Штірґк повернув до едоровля.

Прага 18 липня. Також вчерашні переговори не посунули справу ческо-нїмецкої угоди наперед. Німецкі часописи гадають, що коли в сїм тиждни не удасть ся довести до порозуміня, то треба буде відложити дальші переговори аж до осени. Натомість часописи чеські задивлюють ся на переговори з більшою надію і пишуть, що вже 27-го с. м. буде можна скликати сойм.

Константинополь 18 липня. Цїлий кабінет подав ся до димісиї. Султан димісию приймив і поручив кабінетови веденє діл аж до утвореня нового кабінету. Кому буде повірена задача утвореня нового кабінету, поки-що незвістно.

Константинополь 18 липня. Ґубернатор Косова, що перебуває ще в Пристинї, удав ся знов до правительства з просьбою о скоре висланє до Альбанії помічних войск.

Курс львівский.

Дня 18 липня 1912.		Платять К с	Жадають К с.
I Акциї за штуку.			
Банку гіпот. гал. по 200 зр.		677·—	685·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.		410·—	416·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси		537·—	545·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку		475·—	485·—
II. Листи заставні за 100 зр.			
Банку гіпот. 5 прц. преміов.		110·—	—·—
Банку гіпотечного $4\frac{1}{2}$ прц.		97·40	98·10
$4\frac{1}{2}$% листи заст. Банку краєв.		98·—	98·70
4% листи застав. Банку краєв.		89·60	90·30
Листи застав. Тов. кред. 4 прц.		95·—	—·—
„ „ 4% льос в $41\frac{1}{2}$ літ.		94·50	—·—
„ „ 4% льос. в 56 літ.		87·50	88·20
III. Обліґи за 100 зр.			
Пропінацийні галицкі		97·30	98·—
Обліґи ком. Банку кр. 5% II. ем		—·—	—·—
„ „ „ „ $4\frac{1}{2}$%		97·60	98·30
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 К		87·—	87·70
Позичка краєв. з 1873 р. по 6%		—·—	—·—
„ „ 4% по 200 К		88·50	89·20
„ м. Львова 4% по 200 К		87·50	87·20
IV. Льоси.			
Австрийскі черв. хреста	Курс віденський	54·75	60·75
Угорскі черв. хреста		32·75	38·75
Італїянь. черв хр. 25 фр.		—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 К.		82·—	88·—
Базиліка 10 К		27·75	31·75
Йошіф 4 К		8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр.		9·50	11·—
V. Монети.			
Дукат цїсарский		11·39	11·42
Рубель паперовий		2·54	2·55
100 марок нїмецких		118·05	118·25
Доляр американьский		4·80	5·—

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1912 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні означені **грубим** друком. Години нічні від 6·00 вечером до 5·59 рано означені підчеркненєм чисел мінутових.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12**·35, 3·40, **8**·22, 8·35, **2**·05 §), **2**·45, 3·45 *) 5·46 †), 6·05, **7**·00, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня. †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·10, 10·35, §**2**·16, **2**·27, 2·50†), 8·40, 11·13.
†) до Красного. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня.

До Черновець: **2**·50, 6·10, **9**·15, 9·37, **2**·25, 3·05*), 6·28 †), 7·58▪), 11·00.
*) до Станиславова. †) до Коломиї. ▪) до Ходорова кождого попередного дня перед неділею і сьвятом.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02 §), 1·45, 6·50, 11·25.
§) Від 16/6 до 8/9 включно лише в неділю і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·58, 9·05, 3·50, 10·56.

До Сокаля: 7·35, 2·21, 8·00, 11·35 *)
*) до Рави руской (лише в неділї).

До Яворова: 8·40, 5·45.

До Підгаєць: 5·55, 4·53.

До Стоянова: 7·55, 5·20.

з двірця „Львів-Підзамче“:

До Підволочиск: 6·25, 10·55, **2**·29 *), **2**·42, 3·07 †), 9·01, 11·30.
†) до Красного. *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

До Підгаєць: 6·09, 1·21 *), 5·15, 10·40 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і неділю.

До Стоянова: 8·12, 5·38.

з двірця „Львів-Личаків“:

До Підгаєць: 6·28, 1·40 *), 5·36, 10·59 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і неділю.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова **2**·22, 5·45, 7·25, **8**·50, 10·05, 1·10*), **1**·30, **2**·00§), 5·40, 7·25†), **8**·25, 9·50
*) з Тарнова, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня, †) з Мшани 15/6 до 30/9 включно щодня.

З Підволочиск: 7·20, 11·30, **1**·50§), **2**·15, 5·30, 10·30, 10·48†)
†) з Красного, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Черновець: **12**·05, 5·15§), 5·45†), 7·40, 10·25*), **1**·55, 5·52, **6**·26, 9·34
*) зі Станиславова, †) з Коломиї, §) з Ходорова кождого слїдуючого дня по неділи і сьвяті.

Зі Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19§, 11·00
§) від 16/6 до 8/9 включно лише в неділї і рим.-кат. сьвята.

З Самбора: 7·50, 9·55, 2·10, 8·30

Зі Сокаля: 7·10, 1·25, 7·57

З Яворова: 8·12, 4·20

З Підгаєць: 11·10, 10·20

Зі Стоянова: 10·01, 6·30

на дворець „Львів-Підзамче“:

З Підволочись: 7·01, 11·11, **1**·36*), **2**·00, 5·10, 10·12 10·31†)
†) з Красного, *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Підгаєць: 7·26*), 10·49, 6·29*), 10·01, 12·00§)
*) з Винник, §) з Винник лише в суботу і неділю.

Зі Стоянова: 9·42, 6·11

на дворець „Львів-Личаків“:

З Підгаєць: 7·08*), 10·31, 6·11*), 9·41, 11·43§)
*) з Винник, §) з Винник в суботу і нед.

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).